

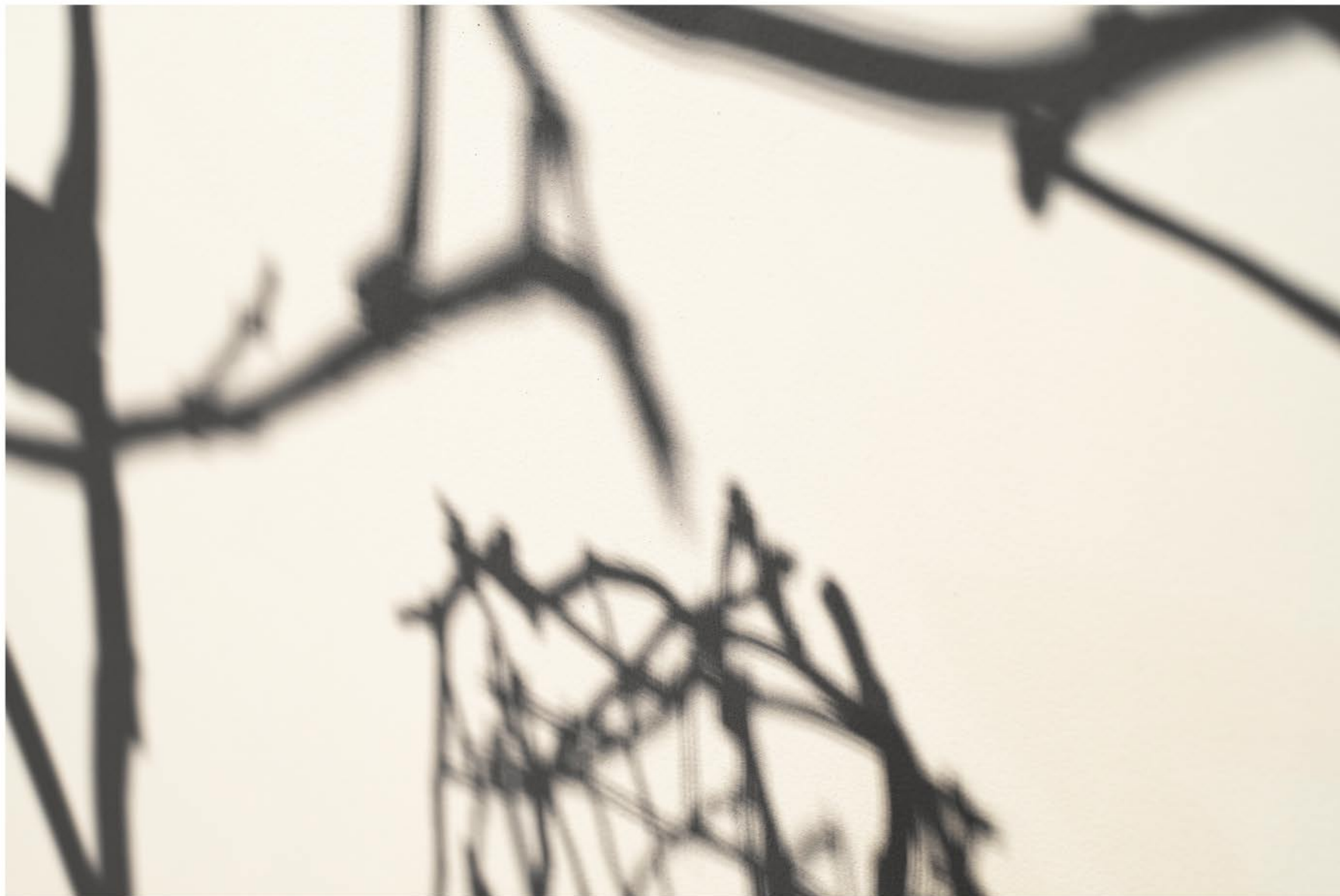
U-jazdowski

karta do patrzenia

Okno na Kolekcję

OKNO NA KOLEKCJĘ

Użyj wyobraźni i odpowiedz na pytania!

Jak myślisz, skąd bierze się taki cień? Czy to efekt złudzenia, czy nie?

Tu wyłania się fragment czegoś większego...

Gdzie jest cień?

Co to jest?

Do czego może służyć?

Z jakiego materiału jest zrobione?

Czy to jest przyrząd do codziennego użytku?

Czy ten mechanizm się porusza? Czy cień pozostaje ten sam?

Gdzie jest początek, a gdzie koniec?

Jak to stoi?

A może wisi?

Spójrz na pracę w całości!

Fot. Bartek Górka

To praca Ludwika Ogorzelec *Prostokątna*, wykonana w 1987 roku
– z drewna, wymiary 160 x 320 x 87 cm.

To największa praca z cyklu *Przyrządy równoważne*. Została zrealizowana we Francji, w La Ferté-sous-Jouarre i była eksponowana w ramach Salon Réalités Nouvelles w Paryżu w 1989 roku.

Oddziaływanie artystyczne można widzieć w napięciu między prostokątną, niemalże malarską płaszczyzną strukturą, budowaną z delikatnych elementów drewna o naturalnych kształtach, a masywną drewnianą podstawą i ramieniem dźwigającym szeroką prostokątną ramę. Ten element wspierający, kluczowy dla tradycyjnej rzeźby, zaniknie wkrótce w *Krystalizacji przestrzeni*, kiedy drewniana, a później celofanowa dekoracyjna struktura zostanie wpisana całkowicie w przestrzeń pomieszczenia, budynku czy w pejzaż. Z tej perspektywy należy widzieć rzeźbę *Prostokątna* jako rzeźbę „zawiasową”, spajającą dwa etapy twórczości Ludwiki Ogorzelec.

To abstrakcja, która jest kreacją artystki i wskazuje na świat subiektywny (mechanizm, czwarta przestrzeń, przyroda, otaczający świat) i obiektywny (połączenie rzeczy widzialnych z niewidzialnymi, które budują owe przyrządy równoważne).

